కథా కౌముది

ఏది ముఖ్యం

పప్పు శాంతా దేవి

ఇంటి ముందు రిక్షా ఆగింది. గేటు ముందు తొక్కుడు బిల్లా ఆడుకుంటున్న నేనూ, మా చెల్లీ, రిక్షా దగ్గరకి పరుగెత్తాం. మా పెద్దక్క, దాని రెండేళ్ల కొడుకూ రిక్షా దిగారు. మేం హుషారుగా 'అక్కొచ్చిందీ' అని అరుస్తూ, చంటివాడిని ఎత్తుకుని ఆటల్లో పడిపోయాం. మా అరుపులు విని అమ్మ బయటికి వచ్చింది సంతోషంగా. తన చిన్న పెట్టె తీసుకుని అక్క ఇంట్లోకి వెళ్లింది.

తరువాత కొంత సేపటికి ఆటలు ఆపి లోపలికి వెళ్ళిన మాకు, అమ్మ, అక్క మాట్లాడుకుంటున్న మాటలు వినబడ్డాయి.

" పోనీ లే, మంచి పని చేశావు. ధైర్యం గా ఉండు. ఇక్కడే ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకుని ఉందువు గాని. ఉద్యోగం రాక పోయినా ఫరావా లేదు. మాకు నువ్వు బరువు కాదు. " అంటోంది అమ్మ.

"ఎలాగమ్మా, అవమానం సహించలేక వచ్చేశాను కానీ ఇల్లొదిలేస్తే పరువేం కాను? నా మాట వదిలెయ్యి. నా వెనకాల ఉన్న చెల్లెళ్ల మాట ఏమిటీ? వాళ్ళని అందరూ చిన్న చూపు చూడరూ? వాళ్ళకి పెళ్లిళ్లు అవుతాయా?" అక్క బాధ.

"ఇవన్నీ అర్థం లేని అనుమానాలు. ప్రపంచం అంతా చెడ్డది కాదు. అయినా ఈ పిల్లల పెళ్లిళ్లు ఇంకో పది, పదిహేను ఏళ్ల తరవాతి మాట. అప్పటికి బోలెడన్ని మార్పులు వస్తాయి. ఇవాళ నీ జీవితాన్ని గురించి ఆలోచించు. అర్థం లేని అనుమానాలు పెట్టుకోకు" అమ్మ సలహా.

మాకేమీ అర్థం కాలేదు. నాకు పన్నెండేళ్లు ,చెల్లికి పదేళ్ళు ఉంటాయి. ఇది డెబ్భైల నాటి మాట. మా పెద్దక్కకి, చిన్నక్కకి పెళ్లిళ్లు అయ్యాయి. మేమిద్దరం ఇంకా స్కూల్లో చదువుకుంటున్నాం. మాకూ, అక్కలకీ ఎడం ఎక్కువ.

మా నాన్నగారు అనారోగ్యం కారణంగా ముందే రిటైర్ అయిపోయారు. ఆయనకి వచ్చే పెన్షన్ తో, ఇళ్ల అద్దెల తో మాకు ఇల్లు గడిచేది. ఆ రోజుల్లో చదువులకి ఇంతగా ఖర్చులు లేవుకదా, అందుకని అక్కలు బాగా చదువుకున్నారు; నాన్నగారు మమ్మల్ని కూడా బాగా చదువుకోమని ప్రోత్సహించే వారు.

ఇంతకీ సమస్య ఏమిటంటే మా బావగారు తాగి , అక్కని దుర్భాషలాడి , బయట పెట్టి తలుపేసేశారు. ఆయనకు తాగుడు ఎక్కువయిపోయింది. అక్క పిల్లాడిని తీసుకుని మా ఇంటికి వచ్చేసింది. అక్క పెళ్లప్పుడు అమ్మ, నాన్నలకు తెలుసో, తెలియదో మరి! ఏమయినా ఇప్పటి సమస్య అక్క ఇల్లు వదిలేసి రావడం.

రెండు రోజుల తరువాత మా బావగారు వచ్చారు. అక్కని తనతో రమ్మన్నారు. అక్క తయారవుతోంది ఆయనతో వెళ్లడానికి. అమ్మ చాలా నచ్చ చెప్పింది.

“వెళ్లొద్దమ్మా, ఇది ఏదో ఒక్కసారి జరిగింది అనుకుని వెళ్లకు. తాగుడు లాంటి వ్యసనం ఎక్కువ అవుతుంది, కానీ తగ్గదు. నువ్వు నాకు చెప్పట్లేదు కానీ ఇది మొదటిసారి అయ్యి ఉండదు. ఇంత జరిగింది కదా అని అతనేమీ ఆగడు. ఇది అతనికి అవమానం అని కూడా అనిపించదు. తప్పు అనీ అనుకోడు. అదేదో నువ్వు బెట్టు చేస్తే, నచ్చ చెప్పానని అనుకుంటాడు. నీ జీవితం దుర్భరమయి పోతుంది. పిల్లాడు చెడిపోతాడు. నువ్వు ఇక్కడే ఉండి నీ జీవిత మార్గం చూసుకో” అని అమ్మ హెచ్చరించింది.

“లేదమ్మా, ఈ ఒక్క వ్యసనం తప్ప మనిషి స్వతహాగా మంచివాడు. ఇంత జరిగాక మళ్ళీ తప్పు చెయ్యడు. వదిలేస్తే నాకు ఏమి గౌరవం ఉంటుంది? అయినా, అమ్మా, నాన్నగారికి అంతా తీవ్రమైన అనారోగ్యం చేసి , ఉద్యోగం వదిలేసి, ఇంట్లోనే ఉంటుంటే, నువ్వు ఆయనను వదిలేశావా? వదిలెయ్యడానికి పెళ్లి చేసుకుంటామా? “ అక్క అమ్మని ఎదురు ప్రశ్నించింది.

అమ్మ తెల్లబోయింది.

“అమ్మాయి, ఇంత చదుకున్న దానివి, నీ ఆలోచనా శక్తి ఇంతేనుటే? శారీరక అనారోగ్యం మనిషి తనంతట తాను తెచ్చుకున్నది కాదు. ఆయన అనారోగ్యానికి ఆయన ప్రవర్తన కారణం కాదు. అది ఆయన తప్పు కాదు. అందువలన ఆయన భార్యగా, నేను ఆయనకి ఆలంబన కావాలి.

నీ విషయం అలా కాదు. తాగుడు ఒక వ్యసనం. అది అతని మానసిక దౌర్బల్యాన్ని సూచిస్తుంది. అతను చేస్తున్నది తప్పు. నువ్వు అతన్ని పట్టుకుని వేలాడితే నీకు ఇంకా అవమానాలు ఎదురవుతాయి. పిల్లాడి భవిష్యత్తు ఆలోచించు. శారీరకమైన అనారోగ్యానికి, మానసిక దౌర్బల్యానికీ మధ్య చాలా తేడా ఉంది. సరిగ్గా ఆలోచించు” అమ్మ చాలా చెప్పింది. అక్క వినలేదు. బావగారితో వెళ్ళి పోయింది.

ఆ తరువాత చాలా కథ జరిగింది. ఇంకో రెండేళ్ల తరువాత అక్కకి ఇంకో కూతురు పుట్టింది. బావగారి తాగుడు పెరిగింది. అక్క ఉద్యోగంలో చేరింది. ఉద్యోగం చేసుకుంటూ, ఆయనా వ్యసనాల వలన వచ్చిన కష్టాలు ఎదుర్కుంటూ పిల్లల్ని పెంచింది. ఆడ పిల్ల ఇంటి కష్టాలు అర్థం చేసుకుంటూ ఎదిగింది. బాగా చదువుకుంది. అమెరికా లో రీసెర్చికి అవకాశం వచ్చింది. వెళిపోయింది. అక్కడే ఉద్యోగం సంపాదించుకుంది. అక్క కొడుకు గురించి చెప్పడానికేమీ లేదు. వాడో తెలివైన పనికి రాని వాడు. తాగుడు ఎక్కువయి, అనారోగ్యం పాలై, ఎలాగో రిటైర్ అయ్యి, ఆ తరువాత ఈ లోకాన్ని వదిలేశారు బావగారు.

ఈ లోగా అమెరికా లో ఉన్న అక్క కూతురు, అక్కడే పని చేస్తున్న తన కొలీగ్ తో ప్రేమ లో పడింది. పెళ్లి చేసుకుంటానని అక్కకి చెప్పింది. వాళ్ళు మహారాష్ట్రా వాళ్ళు . ఆ అబ్బాయి తలిదండ్రులతో మాట్లాడడానికి బొంబాయి వెళ్లాలని అనుకుంటోంది . అక్క కూతురి ప్రేమ వ్యవహారం అమెరికా లో ఎంతమందికి తెలుసో నాకు తెలియదు కానీ ఇండియాలో మాకు తెలిసిన వాళ్ళందరికీ తెలుసు. అక్క ఊళ్ళో అందరికీ తెలుసు. పరువు కోసం అక్క లబలబ లాడింది. అందుచేత వెంటనే పెళ్లి చేసెయ్యాలని తొందర పడింది.

ఇంతలో మళ్ళీ అమ్మాయి దగ్గర నుంచి వార్త వచ్చింది, తను ఆ అబ్బాయిని పెళ్లి చేసుకోననీ , అక్కని వాళ్ళింటికి వెళ్ళద్దనీ. అక్క సమస్య లో పడింది. స్కైపు లో పిల్లతో మాట్లాడింది.

" ఎందుకమ్మా, పెళ్లి వద్దంటున్నావు? నువ్వు ప్రేమించిన వాడు కదా! ఊళ్ళో అందరికీ తెలిసి పోయింది. ఇప్పుడు నువ్వు పెళ్లి చేసుకోక పోతే మన పరువేం కాను? అందరూ హేళన చేస్తారు. అయినా కారణం ఏమిటి?" అని అడిగింది అక్క.

"అతన్ని రెండేళ్లుగా చూశానమ్మా. మంచి వాడనుకున్నాను. నన్ను ప్రేమించానని అన్నాడు. మంచివాడు కదా అని సరే నన్నాను. ఎన్ని సార్లో ఇద్దరం బయటికి వెళ్ళాం, కానీ ఎప్పుడూ తప్పుగా ప్రవర్తించలేదు. "

"మరి ఇప్పుడు సమస్య ఏమిటి?"

" వారం రోజుల క్రితం, నా కొలీగ్ ఒకమ్మాయి పార్టీకి పిలిచింది. ఆ పార్టీ లలో అందరూ తాగుతారు. నేను అలాంటి పార్టీలకి వెళ్ళను. నేను రానని చెప్పాను. నీ బోయ్ ఫ్రెండ్ వస్తాడు కదా, నీకేం అభ్యంతరం, అంది. నిర్ఘాంత పోయాను. నీకు తెలియదా, అతను పార్టీలలో తాగడమే కాదు, రెగ్యులర్ డ్రింకర్ , అయిన దీన్లో అంతా అభ్యంతరం ఏమిటి, అంది. డ్రింకింగ్ ఇస్ కామన్ దీస్ డేస్ , అంది. అయినా నేను వెళ్లలేదు.

మర్నాడు, పార్టీ చాలా బాగా జరిగిందని, ఫోటోలు చూపెట్టింది. తాగి, ఊగుతూ, డాన్సు చేస్తూ, ఆమ్మాయిల మెడ మీద పడి తిరుగుతున్న అతని ఫోటోలు చూశాను. అందు చేత అతన్ని పెళ్లి చేసుకో కూడదని నిశ్చయం చేసుకున్నాను. " అంది.

"అదేమిటి, మీ నాన్న గారూ తాగే వారు కదా, నేను ఆయన్ని వదిలేశానా?" అడిగింది అక్క.

"నీ నిర్ణయం తప్పమ్మా. ఆయన తాగుతారని తెలిసిన వెంటనే నువ్వు ఆయనని వదిలేయాల్సింది. నువ్వు చదువుకున్న దానివి అయినా, ఫాల్స్ ప్రేస్టేజి కోసం కష్ట పడ్డావు. అమ్మమ్మ , తాతగారు నిన్ను సపోర్ట్ చేస్తామన్నారని నువ్వే చెప్పావు. అయినా నువ్వు ధైర్యం చేయలేదు. ఫలితంగా మన కూతుళ్ళం అంతా కష్టపడ్డాం. నాన్న తాగి రోడ్డు మీద పడిపోతే, ఆయన్ని తీసుకు రావడానికి వెళ్ళినప్పుడల్లా ఎంత అవమాన పడ్డాం? జనం చూసిన హేళన చూపులు నేను మర్చి పోలేదమ్మా. ఆయన అప్పులు చేసేస్తే, తీర్చడానికి ఎంత కష్ట పడ్డాం? అన్నయ్య పనికి రాకుండా పోడానికి కారణం ఏమిటి?

వద్దమ్మా, వద్దు. ఈ కష్టాలన్నీ మళ్ళీ పడే ఓపిక నాకు లేదు. మనం ఎలా ఉన్నా, జనం ఏదో ఒకటి అంటూనే ఉంటారు. మన కష్టాలు వాళ్ళు తీర్చరు. ఇండియా నుంచి వచ్చిన అమ్మాయిలు సహన శీలురు, వాళ్ళ మీద పడి తాగుబోతు జీవితం గడిపేద్దామని అనుకుంటారు కాబోలు ఇక్కడి మగవారు. నేను అలాంటి మోసాలు ఒప్పుకోను. నేను మనిషిలో ఉన్న తప్పులు క్షమించగలను, కానీ మోసాన్ని, మానసిక దౌర్బల్యాన్ని సహించలేను.

అమ్మా, నేను కావాలనుకున్నట్లు జీవిస్తాను. అంటే కానీ ఇతరుల మోసానికి చోటివ్వను. ఈ పెళ్లి గురించి మర్చిపో" తెగేసి చెప్పింది అక్క కూతురు.

"పెళ్లి కాక ముందు తెలిసింది కాబట్టి పెళ్లి చేసుకోనంటున్నావు. ఇదే పెళ్లి అయ్యాక తెలిస్తే వదిలేస్తావా? అతనికి మాట ఇచ్చావు, దానికి నిలబడక్కర లేదా? " అడిగింది అక్క.

"వదిలేస్తాను" ఖచ్చితంగా వచ్చింది సమాధానం. " నేను మనిషి వ్యక్తిత్వానికి విలువ ఇస్తాను. అమ్మా, అతని ప్రవర్తన సరిగ్గా లేదు. ఋజు ప్రవర్తన లేని వాళ్ళని సహించకూడదు. నేను అతనికి మాట ఇచ్చినప్పుడు అతనిలో ఉన్న ఈ చెడ్డ లక్షణాలు నాకు తెలియవు. మంచి వాడనుకుని మాట ఇచ్చాను. కొన్ని నమ్మకాల ఆధారంగా ఇచ్చిన మాట అది. ఆ నమ్మకాలు వమ్ము అయినప్పుడు ఆ మాటకి విలువ లేదు. మనిషికి ప్రవర్తన ముఖ్యం అమ్మా, మితావి ఏవీ కాదు. అందుకని నేను ఈ పెళ్లి చేసుకొను."

అక్క అవాక్కయి పోయింది. ఆ పిల్ల నిర్ణయం మారదని తెలుసు. తరువాత ఎప్పుడో నాతో అంది. " నన్ను తప్పు పట్టిందే నా కూతురు. తరాల అంతరం" .

"తరాల అంతారం కాదక్కా, దాని ఆత్మ విశ్వాసం, ఋజు ప్రవర్తన పట్ల ఉన్నా నిబద్ధత. నాకు దాని నిర్ణయం పట్ల చాలా గర్వంగా ఉంది. అయినా అమ్మ కూడా నీకు అదే చెప్పింది కదా! మరి అమ్మా, నీ కంటే ఇంకో తరం వెనుక వ్యక్తి కదా! తరాలు మారినా విలువలు మారవు. ఆలోచనా సరళి సరిగ్గా ఉండాలి. నేను పిల్లనే సమర్ధిస్తాను. మనిషికి వ్యక్తిత్వం ముఖ్యం. " అన్నాను నేను.

పి.ఎస్ ఈ కథలో వ్యక్తులు, ఆలోచనలు ముఖ్యం తప్పు, కథ లోని పాత్రల పేర్లు కాదు. కథ జరిగిన చోటు కూడా ముఖ్యం కాదు. అందుకే పేర్లు పెట్ట లేదు.

.

COMMENTS